

بیماری سل (TB) Tuberculosis (TB)

بیماری سل (TB) چیست؟

سل (TB) یک بیماری جدی است که عامل ایجاد آن میکروبی (باکتری) است که از طریق هوا منتشر می‌شود.

معمولاً سل بر ریه‌ها تأثیر می‌گذارد اما می‌تواند بر سایر اعضای بدن مانند غدد، استخوان‌ها، مفاصل، کلیه‌ها، مغز و اندام‌های تناسلی نیز اثر بگذارد.

بیماری سل درمان‌پذیر است. در بریتیش کلمبیا، داروهای پیشگیری از سل (TB)، یا درمان سل، از طریق کلینیک‌های خدمات استانی سل و واحدهای بهداشت عمومی به صورت رایگان ارائه می‌شوند. ما در بریتیش کلمبیا واکسن باسیل Calmette-Guerin (BCG) را ارائه نمی‌کنیم و این واکسن معمولاً در کانادا در دسترس نیست.

سل چگونه سرایت می‌کند؟

هنگامی که فردی که ریه‌اش مبتلا به سل است سرفه یا عطسه کند، آواز بخواند یا صحبت کند، سل از طریق هوا از فردی به فرد دیگر سرایت می‌کند. اگر شما هوایی را تنفس کنید که باکتری سل در آن وجود دارد، ممکن است مبتلا شوید. معمولاً برای ابتلا به سل باید مدت قابل توجهی با فردی که ریه‌اش مبتلا به سل است در تماس نزدیک و مداوم باشید. همه افراد آلوده به باکتری سل لزوماً به بیماری سل مبتلا نمی‌شوند.

تفاوت بین عفونت سل و بیماری سل چیست؟

عفونت سل زمانی اتفاق می‌افتد که باکتری سل را به درون ریه‌های خود تنفس می‌کنید و سیستم دفاعی بدن مانع از رشد باکتری‌ها و بیماری شما می‌شود. فرد مبتلا به عفونت سل احساس بیماری نمی‌کند و نمی‌تواند باکتری سل را به دیگران منتقل کند. به این بیماری "سل نهفته" یا عفونت سل پنهان (LTBI) نیز می‌گویند.

بیماری سل زمانی رخ می‌دهد که باکتری سل را به ریه‌های خود تنفس می‌کنید و تعداد باکتری‌ها افزایش می‌یابد و ممکن است در سراسر بدن پخش شوند. ممکن است احساس بیماری داشته باشید یا نداشته باشید، زیرا احساس شما بستگی به محلی دارد که باکتری سل در حال رشد است. هنگامی که بیماری سل در ریه‌های شما در حال رشد است، ممکن است باکتری سل را به اطرافیان خود منتقل کنید. ما به آن بیماری سل فعال می‌گوییم.

احتمال اینکه عفونت سل به بیماری سل تبدیل شود چقدر است؟

اگر فرد سالمی هستید و به عفونت سل پنهان مبتلا هستید، در طول عمرتان 5 تا 10 درصد احتمال دارد به بیماری سل فعال مبتلا شوید. با این حال، اگر بیماری یا داروهای قوی سیستم ایمنی شما را تضعیف کند، خطر ابتلا به بیماری سل فعال بیشتر است. به عنوان مثال، افراد مبتلا به عفونت و بروس نقص ایمنی انسانی (HIV) و عفونت سل در معرض خطر بسیار بالایی برای ابتلا به بیماری سل فعال هستند. افراد مبتلا به دیابت و عفونت سل در معرض خطر متوسط قرار دارند.

علائم بیماری سل چیست؟

علائم بیماری سل فعال ریه عبارتند از سرفه (خشک یا مرطوب) به مدت 2 هفته یا بیشتر، خلط سینه، درد قفسه سینه و تنگی نفس. خلط مخاطی یا بلغمی است که از عمق ریه‌های خود به بیرون سرفه می‌کنید. همچنین ممکن است کاهش وزن بدون دلیل، تب، تعریق شبانه، از دست دادن اشتها و خستگی یا کوفتگی داشته باشید. اگر سل بر سایر قسمت‌های بدن شما تأثیر گذاشته باشد، علائم می‌تواند متفاوت باشد.

چگونه می‌توان آزمایش سل انجام داد؟

اگر علائم بیماری سل دارید، یا می‌خواهید بدانید که آیا سل پنهان دارید یا خیر، برای معاینه به ارائه دهنده مراقبت‌های بهداشتی خود مراجعه کنید. ارائه دهنده مراقبت‌های بهداشتی شما ارزیابی سل را انجام می‌دهد و آزمایش‌های مناسب را تجویز می‌کند. بسته به دلیل‌تان برای آزمایش(های) سل ممکن است آزمایش برای شما هزینه داشته باشد.

ارائه دهنده مراقبت‌های بهداشتی شما از طریق آزمایش پوستی توبرکولین یا آزمایش پوستی سل، عفونت سل را بررسی می‌کند. این آزمایش به شما نشان می‌دهد که آیا بدن شما قبلاً با باکتری سل "مواجه" شده است یا خیر. این آزمایش به تنهایی نشان نمی‌دهد که آیا باکتری سل پنهان است یا فعال. برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد آزمایش پوستی سل، به [Healthfile #51d](#) آزمایش پوستی سل مراجعه کنید.

نتایج آزمایش پوستی سل، دلیل شما برای انجام آزمایش و سلامت عمومی شما ممکن است به این معنی باشد که نیاز به آزمایش سل بیشتری دارید. آزمایش‌های بیشتر می‌تواند شامل آزمایش خون سل، عکس برداری با اشعه ایکس از قفسه سینه یا خلط سینه باشد.

معمولاً برای آزمایش بیماری سل فعال از عکسبرداری با اشعه ایکس از قفسه سینه و خلط استفاده می شود. عکس از قفسه سینه تصویری از ریه های شما است که ارائه دهنده مراقبت های بهداشتی شما آن را بررسی می کند تا ببیند آیا باکتری سل در ریه های شما در حال رشد است یا خیر. ارائه دهنده مراقبت های بهداشتی شما خلط (مخاطی یا بلغمی از عمق ریه ها) را برای آزمایش باکتری سل به آزمایشگاه می فرستد. برای آگاهی بیشتر به [HealthLinkBC File #51b](#) نمونه گیری خلط برای آزمایش سل (TB) مراجعه کنید.

کجا می توان آزمایش داد؟

می توانید آزمایش را در واحد بهداشت عمومی محل زندگی خود، مطب ارائه دهنده مراقبت های بهداشتی، کلینیک سلامت مسافرتی، و برنامه سل سلامت آیلند و کلینیک های خدمات سل استانی در ونکوور و نیو وست مینستر انجام دهید.

برای یافتن واحد بهداشت عمومی محل زندگی خود، به مکان یاب کلینیک [ImmunizeBC Find a Clinic](#) در www.immunizebc.ca/finder مراجعه کنید.

برای یافتن مکان های آزمایش سل در نزدیکی خود، به فهرست راهنمای خدمات و منابع [HealthLinkBC FIND](#) در www.healthlinkbc.ca/services-and-resources/find-services مراجعه کنید.

راه درمان چیست؟

شما می توانید هم بیماری سل پنهان (LTBI) و هم بیماری سل فعال را درمان کنید. تمام قرص های درمان سل رایگان و از طریق خدمات سل استانی و واحدهای بهداشت عمومی در دسترس هستند. در حین مصرف دارو، ارائه دهنده مراقبت های بهداشتی شما را از نزدیک تحت نظر خواهد داشت.

درمان عفونت سل پنهان: درمان سل پنهان (LTBI) به جلوگیری از "فعال شدن" باکتری سل "نهفته" و جلوگیری از بیمار شدن شما کمک می کند. داروهای LTBI برای افرادی که بیشتر در معرض ابتلا به سل فعال هستند توصیه می شود.

اگر می خواهید داروهای LTBI مصرف کنید، با ارائه دهنده مراقبت های بهداشتی خود صحبت کنید. مهم است که قبل از شروع داروهای LTBI ارائه دهنده مراقبت های بهداشتی مطمئن شود که شما بیماری سل فعال ندارید. همچنین مهم است که عوارض جانبی دارویی هر قرص را بدانید و بدانید چه زمانی باید با ارائه دهنده مراقبت های بهداشتی خود تماس بگیرید.

درمان بیماری سل فعال: درمان بیماری سل فعال شما را معالجه می کند و از سرایت سل به افراد دیگر جلوگیری می کند. ترکیبی از قرص ها به مدت 6 ماه یا بیشتر استفاده می شوند. مهم است که تمام قرص هایی را که دریافت کرده اید طبق دستور مصرف کنید. درمان سل زمان زیادی طول می کشد زیرا باکتری سل قوی است و به سختی می توان آن را از بین برد. همچنین مهم است که عوارض جانبی دارویی هر قرص را بدانید و بدانید چه زمانی باید با ارائه دهنده مراقبت های بهداشتی خود تماس بگیرید.

در طول درمان سل فعال، شما به طور منظم با ارائه دهنده مراقبت های بهداشتی خود ملاقات خواهید کرد. ارائه دهنده مراقبت های بهداشتی از شما می خواهد که رادیوگرافی قفسه سینه و خلط را برای بررسی اینکه آیا به درمان پاسخ می دهید یا خیر ارائه دهید. هنگامی که درمان شما کامل شد، ارائه دهنده مراقبت های بهداشتی شما را مطلع می کند.

برای کمک به محافظت از سایر افراد، مهم است که برای شناسایی افراد در معرض خطر ابتلا به عفونت سل، به ارائه دهنده مراقبت های بهداشتی خود بگویید که با چه کسانی در تماس بوده اید. تمام اطلاعاتی که ارائه می دهید محرمانه خواهد ماند.

چگونه می توان خطر انتقال سل به افراد دیگر را کاهش داد؟

اگر بیماری سل فعال و اگیردار در ریه ها یا گلوی خود دارید، می توانید باکتری سل را حتی پس از هفته ها درمان به افراد دیگر سرایت دهید. ارائه دهنده مراقبت های بهداشتی از شما می خواهد که ماسک بپوشید و در خانه بمانید تا خطر شیوع بیماری را کاهش دهید. این را ایزوله شدن در خانه می گویند؛ این یک قدم بسیار مهم است که باید برای محافظت از افراد دیگر انجام دهید. ارائه دهنده مراقبت های بهداشتی به شما خواهد گفت که چه زمانی می توانید ایزوله شدن در خانه را متوقف کنید.

برای کسب اطلاعات بیشتر به بخش [HealthLinkBC File #51c](#) قرنطینه خانگی برای سل (TB) مراجعه کنید.